

Złożenie rąk

Gest złożenia rąk wewnętrznymi stronami do siebie pochodzi od feudalnej formy hołdu, jaki wasal okazywał swojemu panu. W czasie modlitwy gest ten, który dopiero w XII wieku stał się powszechnym zwyczajem, jest wyrazem wzniesienia duszy do Boga. Według Pliniusza i Owidiusza złożenie rąk i splecenie palców ma znaczenie magiczne. Gest ten miał chronić przed demonami i tajemnymi mocami. W czasach starochrześcijańskich poświadcza się go sporadycznie i wyłącznie w odniesieniu do modlitwy prywatnej, nigdy liturgicznej.